

תת"ע 1983/01/18 - מדינת ישראל נגד מיכאל ג'ינג'יחשוי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1983-01-18 מדינת ישראל נ' מיכאל ג'ינג'יחשוי
לפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אקסול

המאשימה

נגד

מיכאל ג'ינג'יחשוי

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 28.8.17, הודעת תשלום קנס, בגין אי ציות לתמרור 206 (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "השינוי בתנועה היה לא מזמן, עד לפני כן עברתי שם והיה אפשר. לפני היה משאית ועוד כמה רכבים, כשהמשאית פנתה ימינה מצאתי את עצמי באמצע הצומת. התמרור היה ממול. לא התאפשר לי לראות עד שהמשאית לא פנתה ימינה. זה היה באופן אוטומטי שאני כל יום ממשיך ישר. אני ראייתי את התמרור רק אחרי שהמשאית פנתה".

ביום 12.4.18, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"מ אריק סבג, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 וסקיצה, שערך העד במהלך עדותו, שסומנה ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 28.8.17, בסמוך לשעה 15:30, נהג הנאשם ברכב בתל אביב, ברחוב נס לגויים, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעו לצומת עם רחוב היינריך היינה, נצפה על ידי עד התביעה, כאשר אינו מצויית להוראת תמרור 206 המוצב במקום ומורה על פניה ימינה בלבד וממשיך בנסיעה ישר לתוך הצומת, כאשר, לא היה ביכולתו להמשיך

ולחצות את הצומת, שהיה חסום למעבר ולכן, נעצר וחסם דרכם של כלי רכב, שנסעו ברחוב היינריך היינה, מכיוון צפון לדרום.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "אני צריך להוריד שם דודים, איך אני צריך להגיע לשם".

העד הוסיף, כי במקום היו עבודות כביש ותנועה רבה של כלי רכב וכי עמד במקום, לצורך וויסות עומס התנועה.

העד נחקר והשיב כי אם לא ראה הנאשם את התמרור, עד שהמשאית שלפניו התקדמה, יכול היה לנסוע מעט לאחור ולפנות ימינה וכן, שלל את טענת הנאשם, לפיה, עיכב אותו באמצע הצומת, למשך 20 דקות, לצורך רישום הדו"ח.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור ולא הבחין בתמרור שבנדון, בגלל משאית שנסעה לפניו ולכן, פנה ימינה, כפי שעשה בעבר. עוד טען הנאשם, כי היה על העד לסייע לו לצאת מהצומת ולא לעכב אותו במקום.

הנאשם נחקר והשיב כי הבחין בתמרור, רק כשהיה באמצע הצומת, אך ראה כי מולו, מוצב תמרור האוסר כניסה.

הנאשם אישר, כי כלי רכב שנסעו על רחוב היינריך היינה, צפרו, כשהיה במרכז הצומת.

לשאלות בית המשפט, אישר הנאשם, כי לאחר שהמשאית פנתה, הייתה לו כברת דרך להתקדם לתוך הצומת וגם בשלב זה, לא הבחין בתמרור 206, אך לא ידע להסביר מדוע.

לבקשת ב"כ המאשימה, הוזהר הנאשם מפני האפשרות שיורשע גם בעבירה של גרם הפרעה לתנועה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. אין למעשה מחלוקת בין הצדדים באשר לעובדות המקרה, שכן, הנאשם אישר בעדותו, כי במקום היה מוצב תמרור 206, אך טען, כי לא הבחין בו, בגלל משאית שנסעה לפניו.
2. גם אם הייתה מתקבלת טענתו לעיל, הרי שהנאשם לא ידע להסביר, מדוע לא הבחין בתמרור, לאחר שהמשאית כבר פנתה ימינה והוא המשיך להתקדם לתוך הצומת. טענת הנאשם, לפיה, כאשר המשאית פנתה ימינה, הוא כבר מצא עצמו באמצע הצומת, אינה אפשרית וזאת בלשון המעטה. לא ייתכן חולק כי המשאית הנטענת, הייתה בכניסה לצומת, עת פנתה ימינה ובשלב זה, היה הנאשם מאחוריה, לגרסתו, דהיינו, טרם הכניסה לצומת ומכאן, כי לאחר שפנתה, לא יעלה על הדעת כי הגיע תוך שבריר שניה, למרכז הצומת.

3. בנוסף, אישר הנאשם, כי הבחין בתמרור אין כניסה, שהיה מוצב מולו בצומת ומכאן, שלא ברור, מדוע, בנסיבות אלה, בחר להמשיך בנסיעה לתוך הצומת וכן, אישר, כי כל כלי הרכב שנסעו לפניו, פנו ימינה בצומת.

4. מראיות המאשימה ואף מעדותו של הנאשם עצמו, עולה, כי כניסתו של הנאשם לתוך הצומת, בניגוד לתמרור שבנדון, היוותה הפרעה לתנועה החוצה, אך לפני משורת הדין ובהיות הנאשם לא מיוצג, בחרתי שלא להרשיעו בעבירה נוספת.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ח, 30 אפריל 2018, במעמד הצדדים